

turq; f g partes sedecim cum tertia & duodecima, g h uero partes 23. semis cum tertia, at g k earundem 63. suppositoq; g pro æquinoctiali, erit h nota, per quã scribetur qui per Syenem est, et medius ferme latitudinis parallelus. Fuero nota erit, per quam scribetur ille, qui australem terminat finem. K autem, per quam signabitur ille, qui positionem finit septentrionalem, caditq; per insulam Thylen. Deinde linea e f producatuſque ad l, ita quod tota linea f e l contineat earundem sectionum 181. dimidiam cum tertia, aut 180. tantum, nam propter hoc descriptio nil notat dignum uariabit, in ceteroq; l & interuallis f & h & k circumferentias scribemus q k r & o h p & m f n, & sic propria ratio parallelorum, ad inclinationem per axim aspectuſ seu uisus super planũ obseruata erit. Quoniam & hic axis ad h declinare debet, & rectus esse ad tabulã planum, ut rursus ex æquo oppositi fines descriptioſnis uisu comprehendì possint. Ut autem longitudo quoque commensurata sit latitudini (quoniam in sphaera qualium est maximus circulus quinque, talium ferme parallelus per Thylem esse colligitur duarum cum quarta, qui uero per Syenem est, quatuor cum dimidia & duodecima: at qui est per Merorem quatuor semis cum tertia) oportet ex utraq; parte f k meridianã recte decem & octo constituere meridianos, per tertiã partem unius horã æquinoctialis, ad complementum eorum, qui sub tota longitudine comprehenduntur. Semicirculorum autem æquivalentia accipiemus segmenta, secundũ quẽlibet trium expositorum parallelorum, tertie partis horã unius partes quinque. Et à k quidem per duas partes & quartam faciemus sectiones, qualium habebamus e f rectam nonaginta: ab h uero per quatuor & dimidiã cum duodecima, & ab f per quatuor dimidiã cum tertia super eisdem. Deinde per æquivalentia tria signa scribemus circumferentias, quẽ erũt pro reliquis me-

ridianis, tanquam quã totam terminet longitudinem s t u & x y z. Adimplebimus & eas quoque, quã pro ceteris erũt parallelis, rursus centro l utentes, distantia uero pro fiendis sectionibus, super linea f k iuxta distantias eorum ad æquinoctialem. Quod uero talis descriptio sphaericã formã similitior sit quã prior, per sese patet. Quoniam si sphaera fixa maneat, & non circumuoluatur, quod & tabulã cõtingit necessario, quum per mediuſ descriptioſnis uisus cõstituitur, unus quidem medius & meridianus per axem aspectuſ seu uisus in planũ cadens, imaginatioſnem recte prebet lineã: q uero ex utraque huius parte sunt omnes, ad ipsuſ secundum concaua conuersi apparẽt, & magis illi, qui plus ab eo distant: quod & hic obseruabitur, cum decenti conuexitatũ analogia pariter & commensuratio circumferentiam parallelorum adinuicem seruabitur, non solum ut inter illos qui sub æquinoctiali sunt & eum, qui per Thylem trãsit, propria conseruetur ratio, sed & in alijs, ut quã rectissime quadrent, quemadmodum considerare licebit, ijs qui periculum sunt facturi. Quin et totius latitudinis ad totam longitudinem ratio seruãda est: & rursus, non solum illo parallelo, qui per Rhodũ describendusest, quem admodum ibi, sed planẽ in omnibus ferme. Si enim & hic producamus s t u rectam, ueluti in priori figura, circumferentia h t minorem uidelicet rationem faciet ad f s & k u quam conueniat rationi descriptioſnis huius: ita ut secundum totam h t patiatuſ defectũ. Si uero ipsam h t commensuratam faciemus k f latitudinis distantia, f s & k u maiores erunt Symmetrijs, ad f k. Quemadmodum ad h t. Si autem f s & k u commensuratas ipsi f k serauerimus, h t minor erit commensuratione ad k f, quemadmodum ad k u & h t.

Ex his